

Vec C-397/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

20. august 2020

Vnútroštátny súd:

Cour de cassation

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. apríl 2020

Navrhovateľ:

SR

PRACOVNÝ DOKUMENT

I. Predmet sporu vo veci samej

- 1 Predmetom sporu vo veci samej je návrh na zrušenie procesných úkonov vykonaných v rámci prípravného konania vo veci trestného činu využívania dôverných informácií. Navrhovateľ predovšetkým namieta voči použitiu údajov o pripojení na základe vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá je podľa neho v rozpore s právom Únie (smernica 2002/58/ES), s Chartou základných práv a s Európskym dohovorom o ľudských právach.

II. Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 2 Cour de cassation (Kasačný súd, Francúzsko) sa domnieva, že na to, aby mohol rozhodnúť v spore vo veci samej, musí Súdny dvor Európskej únie na základe článku 267 ZFEÚ položiť otázky týkajúce sa výkladu ustanovení práva Únie o zneužívaní trhu, ako aj spôsobu ich zosúladenia s požiadavkami v oblasti ochrany osobných údajov a prípadne možnosti dočasného zachovania účinkov vnútroštátnej právnej úpravy, ktorej cieľom je boj proti takému zneužívaniu, pokiaľ by bola považovaná za odporujúcu právu Únie.

III. Prejudiciálne otázky

„1. Nevyplýva z článku 12 ods. 2 písm. a) a d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom, ako aj z článku 23 ods. 2 písm. g) a h) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu, ktorým bola smernica nahradená od 3. júla 2016, v spojení s odôvodnením 65 tohto nariadenia vzhľadom na to, že prenášané informácie sú tajné a môže byť dotknutá všeobecná verejnosť, že vnútroštátny zákonodarcia môže prevádzkovateľom elektronickej komunikácie nariadiť dočasné, ale všeobecné uchovávanie údajov o pripojení, aby keď voči určitým osobám existuje dôvodné podozrenie z účasti na obchodovaní s využitím dôverných informácií alebo z manipulácie s trhom, mohol si správny orgán uvedený v článku 11 smernice a článku 22 nariadenia od operátora vyžiadať existujúce záznamy o prenose údajov, pokiaľ existuje dôvodné podozrenie, že tieto záznamy súvisiace s predmetom vyšetrovania môžu byť dôležité na preukázanie, že skutočne došlo k porušeniu, a najmä že umožnia vysledovať kontakty, ktoré dotknuté osoby nadviazali pred vznikom podozrení?

2. Pokiaľ by Súdny dvor odpovedal v tom zmysle, že Cour de cassation (Kasačný súd) by na základe toho usúdil, že francúzska právna úprava o uchovávaní údajov o pripojení nie je v súlade s právom Únie, mohli by byť účinky tejto právnej úpravy dočasne zachované s cieľom zabrániť právnej neistote

a umožniť použitie údajov, ktoré boli predtým zozbierané a uchovávané, na jeden z účelov uvedených v tejto právnej úprave?

3. Môže vnútroštátny súd dočasne zachovať účinky právnej úpravy, na základe ktorej môžu pracovníci nezávislého správneho orgánu povereného vyšetrovaním v oblasti zneužívania trhu získať údaje o pripojení bez predchádzajúcej kontroly súdu alebo iného nezávislého správneho orgánu?“

IV Právny rámec

1. Ustanovenia práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách)

Článok 15 [Toto ustanovenie je uvedené, jeho obsah však v návrhu na začatie prejudiciálneho konania nie je citovaný.]

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu)

Článok 12 ods. 2 písm. a) a d)

„...“

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 6 ods.7, právomoci uvedené v odseku 1 tohto článku sa uplatňujú v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom a zahŕňajú aspoň právo:

a) na prístup ku každému dokumentu v akejkoľvek forme a na obdržanie jeho kópie,

...

d) žiadať existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy o prenose údajov,

...“

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu (nariadenie o zneužívaní trhu) a o zrušení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES a smerníc Komisie 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES

Článok 23 ods. 2 písm. g) a h)

„Príslušné orgány s cieľom plniť svoje povinnosti podľa tohto nariadenia majú v súlade s vnútroštátnym právom aspoň tieto právomoci v oblasti dohľadu a vyšetrovania:

...

- g) požadovať existujúce záznamy telefonických konverzácií, záznamy elektronickej komunikácie alebo záznamy o prenose údajov, ktoré má k dispozícii investičná spoločnosť, úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia;
- h) ak to umožňuje vnútroštátne právo, požadovať existujúce záznamy o prenose údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, keď existuje dôvodné podozrenie, že došlo k porušeniu právnych predpisov, a keď takéto záznamy môžu byť dôležité na vyšetrenie porušenia článku 14 písm. a) alebo b) alebo článku 15;

...“

2. Vnútroštátne ustanovenia

Code monétaire et financier (Menový a finančný zákonník)

Článok L-621-10 prvý odsek

„Vyšetrovateľom a kontrolórom môžu byť pre potreby vyšetrovania alebo kontroly poskytnuté všetky dokumenty bez ohľadu na nosič. Vyšetrovateľom môžu byť poskytnuté aj údaje, ktoré uchovávajú a spracúvajú telekomunikační operátori v zmysle článku L. 34-1 Zákonníka pôšt a elektronickej komunikácie a poskytovatelia uvedení v článku 6 ods. I bode 1 a 2 loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique (zákon č. 2004-575 z 21. júna 2004 pre dôveru v digitálne hospodárstvo), a môžu získať aj ich kópie.“

Code des postes et des communications électroniques (Zákonník pôšt a elektronickej komunikácie)

Článok L. 34-1

„...“

II. Prevádzkovatelia elektronickej komunikácie... vymažú alebo anonymizujú všetky záznamy o prenose údajov s výhradou ustanovení odseku III...

...

III. Pre potreby výskumu, vyšetrovania a stíhania trestných činov... môže byť vymazanie alebo anonymizovanie určitých kategórií technických údajov odložené najviac o jeden rok...“

Článok R. 10-13

„V súlade s článkom L. 34-1 ods. III prevádzkovatelia elektronickej komunikácie uchovávajú pre potreby výskumu, vyšetrovania a stíhania trestných činov:

- a) informácie umožňujúce identifikáciu používateľa;
- b) údaje o použitých koncových komunikačných zariadeniach;
- c) technické vlastnosti, ako aj dátum, čas a dĺžku každej komunikácie;
- d) údaje o požadovaných alebo použitých doplnkových službách a ich poskytovateľoch;
- e) údaje umožňujúce identifikáciu adresáta alebo adresátov komunikácie.“

Cour de cassation (Kasačný súd) ďalej uvádza, že tieto údaje o pripojení sú vytvorené alebo spracúvané po určitej komunikácii, týkajú sa jej okolností a používateľov služby a neobsahujú nijakú zmienku o obsahu správ.

V. Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 3 Dňa 22. mája 2014 sa začalo prípravné konanie vo veci skutkov kvalifikovaných ako trestný čin využívania a zatajovania dôverných informácií.
- 4 Po tom, čo generálny tajomník Autorité des marchés financiers (Úrad pre finančné trhy, Francúzsko; ďalej len „AMF“) oznámil tieto skutky 23. a 25. septembra 2015 a k oznámeniu pripojil dokumenty z vyšetrovania vykonaného týmto nezávislým orgánom verejnej moci, ktoré obsahovali najmä osobné údaje o používaní telefónnych liniek, vyšetrovanie bolo rozšírené na cenné papiere spoločností CGG, Airgas a Air Liquide alebo akékoľvek ďalšie finančné nástroje, ktoré by s nimi súviseli, vo veci rovnakých trestných činov a okrem toho spoluúčasti, korupcie a legalizácie príjmov z trestnej činnosti.
- 5 Na to, aby pracovníci AMF mohli získať údaje o vyššie uvedenom používaní telefónnych liniek, vychádzali z článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka.

- 6 Navrhovateľ bol 29. mája 2017 obvinený zo spáchania trestného činu využívania dôverných informácií vo veci skutkov súvisiacich s cennými papiermi spoločnosti Airgas a finančnými nástrojmi, ktoré s nimi súvisia, a 28. novembra 2017 podal návrh na zrušenie procesných úkonov.
- 7 Vyšetrovací senát Cour d'appel de Paris (Odvolací súd Paríž, Francúzsko) o tomto návrhu rozhodol rozsudkom zo 7. marca 2019.
- 8 Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok.
- 9 Zo štyroch kasačných dôvodov, ktoré uviedol, bol prvý, tretí a štvrtý rozhodnutím vnútroštátneho súdu zamietnutý a na účely tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania nie sú podstatné.
- 10 Druhý kasačný dôvod je založený na porušení článkov 6 a 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach (EDLP), článku 15 smernice 2002/58, článkov 7, 8, 11 a 52 Charty základných práv Európskej únie, článkov L. 34-1 a R. 10-13 Zákonníka pôšt a elektronickej komunikácie, článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka v znení zákona č. 2013-672 z 26. júla 2013, článkov 591 a 593 code de procédure pénale (Trestný poriadok), ako aj zásady prednosti práva Európskej únie a zásady poctivosti dôkazov.

VI. Základné tvrdenia navrhovateľa vo veci samej

- 11 Navrhovateľ napadnutému rozsudku vytyka zamietnutie žalobného dôvodu založeného na nesúlade článku L. 34-1 Zákonníka pôšt a elektronickej komunikácie a článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka so smernicou 2002/58 a s článkom 8 EDLP.
- 12 Navrhovateľ tvrdí, že v rozsudku z 2. októbra 2018, Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788, bod 35), Súdny dvor rozhodol, že „článok 15 ods. 1 v spojení s článkom 3 smernice 2002/58 sa má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tejto smernice patrí nielen legislatívne opatrenie, ktoré poskytovateľom elektronických komunikačných služieb ukladá povinnosť uchovávať prevádzkové údaje a údaje o polohe, ale tiež legislatívne opatrenie, ktoré sa týka prístupu vnútroštátnych orgánov k údajom uchovávaným uvedenými poskytovateľmi“.
- 13 V rozsudku z 21. decembra 2016, Tele2 Sverige a Watson a i. (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Súdny dvor rozhodol, že článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 „nevyhnutne predpokladá, že vnútroštátne opatrenia, ktoré sú v ňom uvedené, ako napríklad opatrenia na uchovávanie údajov na účely boja proti trestnej činnosti, spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice“ (bod 73). Vyšetrovací senát konštatovaním, že sporné vnútroštátne ustanovenia nepatria do pôsobnosti smernice 2002/58 z dôvodu, „že... Súdny dvor ich podľa všetkého vyňal z pôsobnosti ustanovení článku 1 ods. 3 smernice“, nesprávne interpretoval výklad tejto smernice zo strany Súdneho dvora.

- 14 V tom istom rozsudku z 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige a Watson a i.*, Súdny dvor rozhodol, že článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 „bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely boja proti trestnej činnosti stanovuje všeobecné a nediferencované uchovávanie všetkých údajov o prenose dát a polohe všetkých účastníkov a registrovaných užívateľov, týkajúce sa všetkých prostriedkov elektronickej komunikácie“ [bod 112]. Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprava musí „stanoviť v prvom rade jasné a presné pravidlá upravujúce rozsah a uplatnenie takého opatrenia na uchovávanie údajov a ukladajúce minimálne požiadavky“ a musí „najmä uvádzať, za akých podmienok môže byť opatrenie na uchovávanie údajov preventívne prijaté, čím sa zabezpečí, že také opatrenie sa obmedzí na to, čo je prísne nevyhnutné“ [bod 109]. Okrem toho musí uchovávanie údajov zodpovedať „objektívnym kritériám, ktoré zodpovedajú vzťahu medzi uchovávanými údajmi a sledovaným cieľom“, a vecným podmienkam, ktoré sú „v praxi... spôsobilé vymedziť rozsah opatrenia a v dôsledku toho aj dotknutú verejnosť“ [bod 110]. Vyšetrovací senát teda tým, že odmietol zrušiť údaje o telefonicknej komunikácii navrhovateľa, ktoré zozbieral AMF na základe článkov L. 34-1 a R. 10-13 Zákonníka pôšt a elektronickej komunikácie, porušil uvedenú judikatúru, lebo tieto ustanovenia upravujú všeobecné a nediferencované uchovávanie údajov, ktoré predstavuje zásah do práva na rešpektovanie súkromného života, a nestanovujú nijakú záruku, ktorá by obmedzila ochranné opatrenie na osoby alebo údaje, ktoré skutočne súvisia so závažnou trestnou činnosťou.
- 15 V tom istom rozsudku z 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige a Watson a i.* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Súdny dvor rozhodol, že „keďže legislatívne opatrenia uvedené v článku 15 ods. 1 smernice 2002/58 majú... ,byť predmetom primeranej ochrany“, takéto opatrenie musí... stanoviť jasné a presné pravidlá uvádzajúce, za akých okolností a podmienok musia poskytovatelia elektronických komunikačných služieb poskytnúť prístup príslušným vnútroštátnym orgánom k uchovávaným údajom“ [bod 117]. Vyšetrovací senát preto tým, že odmietol zrušiť údaje o telefonicknej komunikácii navrhovateľa, ktoré telekomunikační operátori poskytli vyšetrovateľom AMF na základe druhej vety článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka, porušil článok 15 ods. 1 smernice 2002/58, lebo tieto vnútroštátne ustanovenia nijako neobmedzujú právo týchto vyšetrovateľov na získanie údajov, ktoré uchovávajú a spracúvajú telekomunikační operátori, a neupravujú „záruky spôsobilé zabezpečiť vyvážené zosúladenie práva na rešpektovanie súkromného života na jednej strane a predchádzania zásahom do verejného poriadku a do pátrania po páchatel'och trestných činov na druhej strane“, ako zdôraznila Conseil constitutionnel (Ústavná rada, Francúzsko), ktorý konštatoval ich nesúlad s ústavou (rozhodnutie č. 2017-646/647, prioritná otázka ústavnosti z 21. júla 2017).
- 16 Navrhovateľ tvrdí, že každý zásah orgánu verejnej moci do výkonu práva na rešpektovanie súkromného života musí byť nevyhnutný a primeraný. Vyšetrovací senát však bez porušenia článku 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach nemohol odmietnuť zrušiť údaje o telefonicknej komunikácii navrhovateľa, lebo telekomunikační operátori ich uchovávali a následne poskytli vyšetrovateľom

AMF na základe vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré nestanovujú dostatočné záruky na obmedzenie zneužívania.

VII. Odôvodnenie návrhu

- 17 Sudcovia vyšetrovacieho senátu s cieľom zamietnuť námietku nesúlady článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka a článku L. 34-1 Zákonníka pôšt a elektronickej komunikácie s požiadavkami smernice 2002/58 z hľadiska judikatúry Súdneho dvora najprv pripomenuli, za akých okolností boli zhromaždené osobné údaje, a následne poukázali na to, že článok L. 621-10 Menového a finančného zákonníka, ktorý vyhradzuje pracovníkom správneho orgánu, ktorí sú na to oprávnení a musia dodržiavať služobné tajomstvo, právomoc získavať údaje o pripojení, podľa všetkého nie je v rozpore s článkom 15 ods. 1 uvedenej smernice.
- 18 Tvrdia, že to isté platí pre ustanovenia článku L. 34-1 Zákonníka pôšt a elektronickej komunikácie z dôvodu obmedzení, ktoré zavádza článok R. 10-13, pokiaľ ide o údaje, ktoré majú operátori uchovávať, aj pokiaľ ide o dobu ich uchovávania.
- 19 Poukazujú na to, že článok 23 ods. 2 písm. h) nariadenia č. 596/2014 o zneužívaní trhu umožňuje, aby boli príslušným orgánom v rozsahu povolenom vnútroštátnym právom poskytované existujúce záznamy o prenose údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, keď existuje dôvodné podozrenie, že došlo k porušeniu právnych predpisov, a keď takéto záznamy môžu byť dôležité na vyšetrenie porušenia článku 14 písm. a) alebo b), ktorý sa týka zákazu zapojiť sa alebo sa pokúsiť o zapojenie do obchodovania s využitím dôverných informácií, alebo odporúčať, aby sa iná osoba zapojila do obchodovania s využitím dôverných informácií, alebo navádzať inú osobu, aby sa zapojila do obchodovania s využitím dôverných informácií, prípadne porušenia článku 15, ktorý sa týka zákazu manipulácie s trhom.
- 20 Sudcovia na základe toho konštatovali, že nie je možné vyvodiť neplatnosť z uplatnenia ustanovení, ktoré sú v súlade s európskym nariadením, európskym právnym aktom so všeobecnou pôsobnosťou, ktorého všetky ustanovenia sú záväzné a prostredníctvom právneho poriadku členských štátov sa priamo uplatnia na všetky právne subjekty.
- 21 Navrhovateľ svoj návrh na zrušenie napadnutého rozsudku odôvodňuje v podstate tvrdením, že údaje boli zozbierané v rozpore s citovanou smernicou 2002/58/ES v zmysle jej výkladu zo strany Súdneho dvora na základe uvedených právnych predpisov, ktoré upravujú všeobecné a nediferencované uchovávanie údajov, a že ustanovenia článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka v znení zákona z 26. júla 2013 nijako neobmedzujú právo vyšetrovateľov AMF získavať uchovávané údaje.

- 22 Generálny advokát v tomto smere konštatuje, že je nevyhnutné položiť Súdnemu dvoru dve otázky, z ktorých prvá sa týka súladu podmienok uchovávaní osobných údajov o pripojení súkromnými operátormi s medzinárodným právom a druhá podmienok ich sprístupňovania AMF, ktoré upravoval citovaný článok L. 621-10 v znení platnom v čase skutkových okolností, vzhľadom na ustanovenia nariadenia č. 596/2014 o zneužívaní trhu a povinnosti, ktoré z nich plynú členským štátom, pričom týmto nariadením bola zrušená smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom.
- 23 Navrhovateľ preto v replike uvádza, že nie je potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku, lebo Súdny dvor sa už jasne vyjadril k významu smernice 2002/58.
- 24 Na preskúmanie kasačného dôvodu je potrebné rozlišovať medzi podmienkami prístupu k údajom o pripojení a podmienkami ich uchovávaní.

a) O prístupe k údajom o pripojení

- 25 V rozsudku z 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige a Watson a i.* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Súdny dvor rozhodol, že článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že „*bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá upravuje ochranu a bezpečnosť údajov o prenose dát a polohe... ale tento prístup v rámci boja proti trestnej činnosti neobmedzuje len na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, nepodmieňuje uvedený prístup predbežnému preskúmaniu zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu a nevyžaduje, že predmetné údaje sa musia uchovávať na území Únie*“ (bod 125).
- 26 Conseil constitutionnel (Ústavná rada) zas rozhodnutím z 21. júla 2017 vyhlásila za protiústavný článok L. 621-10 prvý odsek Menového a finančného zákonníka s odôvodnením, že postup sprístupňovania údajov AMF existujúci v čase skutkových okolností nie je v súlade s právom na rešpektovanie súkromného života, ktoré chráni článok 2 Deklarácie práv človeka a občana. Vzhľadom na to, že okamžité zrušenie sporných ustanovení by malo zjavne nadmerné dôsledky, Conseil constitutionnel (Ústavná rada) odložila toto zrušenie na 31. december 2018. Zákonodarca vyvodil dôsledky z tohto konštatovania protiústavnosti a zákonom č. 2018-898 z 23. októbra 2018 zaviedol nový článok L. 621-10-2, ktorý stanovoval, že na sprístupnenie údajov o pripojení vyšetrovateľom AMF vydá predchádzajúce povolenie nezávislý správny orgán nazvaný „kontrolór žiadostí o prístup“.
- 27 Vzhľadom na to, že účinky rozhodnutia Conseil constitutionnel (Ústavná rada) boli odložené v čase, treba vychádzať z toho, že z protiústavnosti legislatívnych ustanovení platných v čase skutkových okolností nie je možné vyvodiť neplatnosť. Hoci však podľa článku L. 621-1 Menového a finančného zákonníka

v znení platnom v čase sporných úkonov, ako aj v súčasnom znení je AMF „nezávislým orgánom verejnej moci“, možnosť jeho vyšetrovateľov získavať údaje o pripojení bez predchádzajúcej kontroly súdu alebo iného nezávislého správneho orgánu nie je v súlade s požiadavkami článkov 7, 8 a 11 Charty základných práv Európskej únie v zmysle výkladu Súdneho dvora.

- 28 Jediná otázka, ktorú treba vyriešiť, sa týka možnosti odložiť v čase dôsledky nesúladu článku L. 621-10 Menového a finančného zákonníka s medzinárodným právom.

b) O uchovávaní údajov o pripojení

- 29 V rozsudku z 21. decembra 2016, *Tele2 Sverige a Watson a i.* (C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970), Súdny dvor Európskej únie rozhodol, že článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že „bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely boja proti trestnej činnosti stanovuje všeobecné a nediferencované uchovávanie všetkých údajov o prenose dát a polohe všetkých účastníkov a registrovaných užívateľov, týkajúce sa všetkých prostriedkov elektronickej komunikácie“ (bod 112).
- 30 V prejednávanej veci si prístup k uchovávaným údajom uplatnil AMF, ktorý mal podozrenie z obchodovania s využitím dôverných informácií a zo zneužívania trhu, ktoré mohli vykazovať znaky skutkových podstát viacerých závažných trestných činov, a aby bolo jeho vyšetrovanie účinné, potreboval krížovo porovnať rozličné údaje uchovávané počas určitého obdobia, čím vyšli najavo dôverné informácie medzi viacerými účastníkmi, ktoré odhalili existenciu nezákonných praktík v tejto oblasti.
- 31 Toto vyšetrovanie vedené AMF zodpovedá povinnostiam, ktoré štátom ukladá smernica 2003/6, a to určiť jediný správny orgán, medzi ktorého právomoci vymedzené v článku 12 ods. 2 písm. d) patrí právomoc žiadať „existujúce telefónne záznamy a existujúce záznamy o prenose údajov“.
- 32 Nariadenie č. 596/2014 zo 16. apríla 2014 o zneužívaní trhu, ktorým bola od 3. júla 2016 nahradená uvedená smernica, stanovuje v súlade so svojím článkom 1, ktorý vymedzuje predmet úpravy, „spoločný regulačný rámec týkajúci sa obchodovania s využitím dôverných informácií, neoprávneného zverejnenia dôverných informácií a manipulácie s trhom... ako aj opatrení na zabránenie zneužívaniu trhu s cieľom zaistiť integritu finančných trhov v Únii a zvýšiť ochranu investorov a ich dôveru v tieto trhy“.
- 33 V článku 23 ods. 2 písm. g) a h) stanovuje, že príslušnému orgánu môžu byť poskytnuté záznamy telefonických konverzácií, záznamy elektronickej komunikácie alebo záznamy o prenose údajov, ktoré má k dispozícii investičná spoločnosť, úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia.

- 34 Ak to umožňuje vnútroštátne právo, môže požadovať aj existujúce záznamy o prenose údajov, ktoré má telekomunikačný operátor, keď existuje dôvodné podozrenie, že došlo k porušeniu právnych predpisov, a keď takéto záznamy môžu byť dôležité na vyšetrenie porušenia článku 14 písm. a) alebo b) o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o neoprávnenom zverejňovaní dôverných informácií alebo porušenia článku 15 o manipulácii s trhom.
- 35 Tento predpis ďalej zdôrazňuje (odôvodnenie 65), že tieto údaje o pripojení predstavujú dôležité a niekedy jediné dôkazy na odhalenie a dokázanie existencie obchodovania s využitím dôverných informácií a manipulácie s trhom, lebo môžu preukázať totožnosť osoby zodpovednej za šírenie nepravdivých alebo zavádzajúcich informácií alebo skutočnosť, že osoby boli v určitej dobe v kontakte a že existuje vzťah medzi dvomi alebo viacerými osobami.
- 36 Keďže výkon takých právomocí môže byť v rozpore s právom na rešpektovanie súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie, nariadenie ukladá štátom povinnosť zaviesť primerané a účinné záruky proti akémukoľvek zneužitiu tým, že tieto právomoci budú obmedzené len na prípady, v ktorých sú nevyhnutné na riadne vyšetrenie závažných prípadov, keď štáty nemajú k dispozícii rovnocenné prostriedky na účinné dosiahnutie rovnakého výsledku, z čoho vyplýva, že niektoré prípady zneužívania trhu, ktorých sa týka tento predpis, treba považovať za závažné trestné činy (odôvodnenie 66).
- 37 V prejednávanej veci boli dôverné informácie, ktoré boli spôsobilé predstavovať znaky skutkovej podstaty nezákonných praktík na trhu, v podstate ústne a tajné.
- 38 Ide teda o to, ako sa má zosúladiť článok 15 ods. 1 smernice 2002/58 z hľadiska článkov 7, 8 a 11 Charty základných práv Európskej únie s požiadavkami, ktoré vyplývajú z citovaných ustanovení smernice 2003/6 a nariadenia 596/2014.
- 39 Zdá sa, že existujúca judikatúra neposkytuje dostatočné vysvetlenie vzhľadom na tento nevídaný právny a skutkový rámec, pokiaľ ide o odpoveď na takú otázku, takže nie je možné konštatovať, že správne uplatnenie práva Únie neponecháva priestor na primerané pochybnosti. Je teda potrebné obrátiť sa na Súdny dvor.
- 40 Pokiaľ by Súdny dvor odpovedal v tom zmysle, že Cour de cassation (Kasačný súd) by na základe toho usúdil, že francúzska právna úprava o uchovávaní údajov o pripojení nie je v súlade s právom Únie, zdá sa byť vhodné položiť otázku, či by účinky tejto právnej úpravy mohli byť dočasne zachované s cieľom zabrániť právnej neistote a umožniť použitie údajov, ktoré boli predtým zozbierané a uchovávané, na jeden z účelov uvedených v tejto právnej úprave.
- 41 Je teda potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie vyššie uvedené prejudiciálne otázky.